BLUE BERET

Oct.
No. 10 [redacted]. 1981 –
FN – DEN NORSKE
STYRKEN LIBANON

NORBATT VIII er i stilling

KAMERATFORSIKRING – ET BEVIS PÅ SOLIDARITET:

44200 KR TIL SVEIN BRUUN

150 september kom FN-soldatenes sákalte "kameratforsikring" nok en skadd soldat til gode. Da fikk nemlig 22 ár gamle Svein Bruun fra Oslo overrakt 44 200 kroner av hovedtillitsmannen for de norske FN-soldatene i Sör-Libanon, Steinar Stifjell og varamann Vidar Teigen. Bruun mistet synet pá höyre öyet da en siganlpistol gikk av ved et uhell.

Ulykken skjedde i begynnelsen av april. Bruun hadde vårt pá vakt og var pá vei ned stigen fra en observasjonspost da signalpistolen falt ut av vesten og ned pá betonggulvet. Skuddet gikk av og Bruun ble skadet i öyet. Etter behandling av kompaniets sanitetsfolk og bataljonslegen bar det til et sykehus i Haifa i Israel. Her lá Bruun i lang tid för han ble overfört til det svenske feltsykehuset i Naqoura. Legene var optimistiske og hápet pá á berge synet pá höyre öye men desverre lot dette ikke seg gjore. Dermed ble Bruun repatriert etter bare tre ukers aktiv FN-tjeneste. Et hardt slag for en ung soldat som mest av alt önsket a fullföre sin FN-tjeneste i Rachaiya el Foukhar.

"Kameratforsikringen" er etter hvert blitt en tradisjon blant FN-soldatene. Hvis en soldat blir sá hardt skadet at han má sendes hjem, stötter de gjenværende han ökonomisk. Selv om det ikke er kommet direkte til uttrykk, innebærer "kameratforsikringen" en viss misnöye med Forsvarets erstatningsordning.

Svein Bruun er forlengst ute i yrkeslivet igjen hjemme i Norge. Han har en sikker jobb i Postverket, men ikke alle som er blitt skadet under FN-tjeneste har vært like heldige. Men i alle tilfellene har "kameratforsikringen" kommet meget godt med. Det er vel heller ingen tvil om at "kameratforsikringen" er kommet for á bli. Den er et uttrykk for solidaritet med de tilskadekomne. De 44 200 kronene ble samlet inn blant befal og mannskaper ved NORBATT. NORMAINTCOY og NORCO.

Varamann Vidar Haugen (tv) hovedtillitsmann ved den norske FN-kontingenten i Libanon overrekker Bruun resultatet av Kameratforsikringen.

BREV TIL BLUE BERET FRA USA

At Blue Beret har en stor leserkrets báde blant norske FN-soldater her nede i Libanon og blant párörende og andre interesserte hjemme i Norge, har vi fátt mange bevis pá. Men at magasinet ogsá er önsket i USA er noe utenom det vanlige. Redaksjonen har imidlertid mottatt et leserbrev fra en tidligere NORBATT-soldat, som vi her gjengir i sin helhet:

– Som tidligere FN-soldat, ná student i USA, er jeg meget interessert i á holde meg orientert om situasjonen i Libanon og forholdene og utviklingen i Ebel es Saqi. Jeg tjenestegjorde i NORBATT III og var i stabskompaniet og bodde fölgelig i Ebel es Saqi. Etter endt tjeneste i Libanon har jeg hele tiden fulgt nöye med hva som skjer der nede gjennom massemedia. Noe som interesserer meg like mye er á fá vite hvordan livet er i Ebel es Saqi og hvordan FN-soldatene har det der ná. En av de beste mátene á fá vite det pá er á lese Blue Beret.

Det jeg ná háper pá er á fá sendt Blue Beret med faste mellomrom til USA. Jeg kommer til a bli her i 2 ár. Blue Beret er en utmerket avis for den som önsker á holde seg orientert om forholdene for soldatene, sivilbefolkningen sával som situasjonen i Libanon.

Jeg föler meg sikker pá at det er mange eks-FN-soldater som sitter igjen med samme önske om mere informasjon om forholdene i Sör-Libanon etter endt FN-tjeneste. En av mátene á imötekomme disse önskene pá er á sende dem Blue Beret.

Háper derfor at dere kan imotekomme mitt önske – er ellers meget takknemlig over, ja stolt over, for á ha tjenestegjort i de Forenede Nasjoners fredsbevarende styrker under det norske flagget.

Hilsen Tommy Auran

Auran stár ná pá listen over váre faste abbonenter.

Red.

* * *

Redaksjon:
Kapt. Harald Berg
Fenr. Peder Cappelen
Designing and printing Services:
by Marc Markarian

TELEGRAM FRA AVGÁENDE FORSVARSMINISTER

I forbindelse med regjerningsskiftet den 14. oktober sendte avgáende forsvarsminister Torvald Stoltenberg följende telegram til blant annet de norske FN-styrkene i Midt-Österen:

I dag overleverer jeg ledelsen av forsvarsdepartementet. I den anledning har jeg lyst til á sende alle i Forsvaret min takk for godt samarbeide og dyktig utföring av arbeidsoppgavene. De har det värt mange av i denne tiden — og de har värt viktige både for landets sikkerhet og for de mennesker og deres familie som er tilknyttet Forsvaret.

Jeg er lei for at det er mange i Forsvaret jeg ikke har truffet personlig. Til dere jeg kom i kontakt med vil jeg takke for nyttige og hyggelige samtaler. Ikke minst har jeg satt pris på ápne meninger. Jeg önsker alle i Forsvaret lykke til i det videre arbeid for fred og landets sikkerhet.

Forsvarsminister Torvald Stoltenberg

FC CALLAGHANS AVSKJEDSORD TIL NORBATT VII:

EN GLEDE Á HA SLIKE DYKTIGE MENN UNDER MIN KOMMANDO

Först önsker jeg á unnskylde at jeg, på grunn av plutselige og presserende oppdrag, ikke er i stand til á väre med dere under overtagelses-sermonien. Jeg har i steden bedt brig. Odegaard, mine vegne.

Vi sier i dag farvel til dere i NORBATT VII, som under deres tjenesteopphold her i Libanon på en utmerket måte har tjent fredens sak. La meg forsikre hver og en av dere om at dere kan reise hjem med bevisstheten om at deres bidrag til UNIFIL og til á bringe stabilitet i dette området har betydd mye. Jeg vil dere skal vite at det for meg, i egenskap överstkommanderende i UNIFIL, har värt en glede á ha menn med deres dyktighet under min kommando. Jeg háper at dere har funnet de erfaringer dere har höstet her nyttige, og at dere i árene som kommer vil se tilbake på denne perioden med den stolthet et vel utfört arbeide gir.

Jeg önsker á fá uttrykke min störste respekt for deres bataljons-sjef oberst Heggestad, som gjennom sitt effektive lederskap med et meget godt resultat har ledet NORBATT VI og VII gjennom ekstremt vanskelige operasjonsforhold. Oberst Heggestad har utvist et fremragende lederskap, og gjennom de to kontingentene han har ledet utvist tapperhet, styrke og rádsnarhet. Jeg önsker ham fortsatt suksess når han ná vender tilbake til sitt lands arme.

Bataljonens arbeide her nede har värt utmerket, og gjort äre på deres forsvar, land og folk.

Tilslutt má jeg fá önske oberst Nermoen, sjef for NORBATT VIII, hell og lykke i sin nye stilling. Jeg er sikker på at tiden du ná gár i möte vil bli like lærerik og tilfredsstillende for deg som den har värt for din forgjenger.

Takk, og gud velsigne dere.

Brigader Ödegaard:

KNALLHARD PERIODE FOR KONTINGENT VII

Kontingent VII fikk oppleve en periode i Libanon som har värt blandt de värste siden borgerkrigen i 1975-76. Fiendtlighetene i perioden april-juli kunne lett ha brakt situasjonen fullstendig ut av kontroll for hele Midt-Osten. UNIFIL's fredsbevarende misjon i Libanon viste seg på nytt á väre et sterkt bidrag til á fá stanset fiendtlighetene og á opprettholde freden.

Nu ved avslutningen av kontingent VII er forholdene igjen fylt av háp om á oppná mer stabile forhold og närme seg det endelige mál for UNIFIL's mandat. La oss hápe at de politiske forhandlinger denne gangen vil före fram til á skape stabile forhold i dette området, som er av stor betydning for situasjonen i hele Midt-Osten.

Den norske kontingentens innsats har värt blant de beste. Det gjelder sável bataljonen som verkstedkompaniet og våre elementer i UNIFIL HQ i Naqoura. Som NK i UNIFIL og norsk kontingentsjef vil jeg uttrykke min respekt og anerkjennelse for innsatsen — det gjelder hver enkelt befalingsmann og soldat. De erfaringer dere har höstet under de rádende forholdene her nede vil utvilsomt ogsá bidra til á öke forstáelsen for fremtidig innsats i Norges forsvar. Personell med erfaring fra denne tjenesten er en vesentlig styrking av vár mobiliseringshär. Det burde väre blant de störste utfordringer for både befal og soldater á gjöre tjeneste i Libanon. Her er kun det beste godt nok.

Fra Hand Over-sermonien. Menig Callander i Kp B, rekaper förövrig, blir inspisert av brigader Ödegaard.

Jeg vil samtidig benytte anledningen til á önske det norske personellet til kontingent VIII velkommen. Dere har en vanskelig og krevende jobb foran dere.

BEVEG DEG IKKE UTENFOR MINEKLARERT OMRÅDE

MYE MINER I NORBATT AO

At det finnes en mengde livsfarlige miner innenfor bataljonens ansvarsområde kan det ikke väre det minste tvil om. Bare i löpet av de förste 15-20 dagene átteren har värt i området har pitroppen tilintetgjort 15-20 livsfarlige sprenglegemer hvorav omlag halvparten var miner. I löpet av NORBATT VII ble omlag 50 miner uskadeliggjort. I tillegg kommer et lignende antall blindgjengere – et resultát av den langvarige beskytningen dette området har värt utsatt for. Det forteller i grunnen alt om minefaren i NORBATT AO. Derfor bör alle som en unngá á bevege seg utenfor mineklarert område.

Det har värt en alvorlig mineulykke i NORBATT AO i löpet av de vel tre árene vi har hatt styrker i området og det er en for mye. Det var en liten personellmine av plast som i november 1980 tok foten til soldat Morten Berg i området 4-10 Alfa. Ulykken skjedde da Berg og to andre skulle avlive ei ku som var blitt skadet etter á ha gátt pá en mine. I pitroppen henger det som er igjen av Bergs marsjstövel. Restene av stövelen henger der til skrekk og advarsel. La oss hápe pá at vi kan bli spart for slike ulykker i fremtiden.

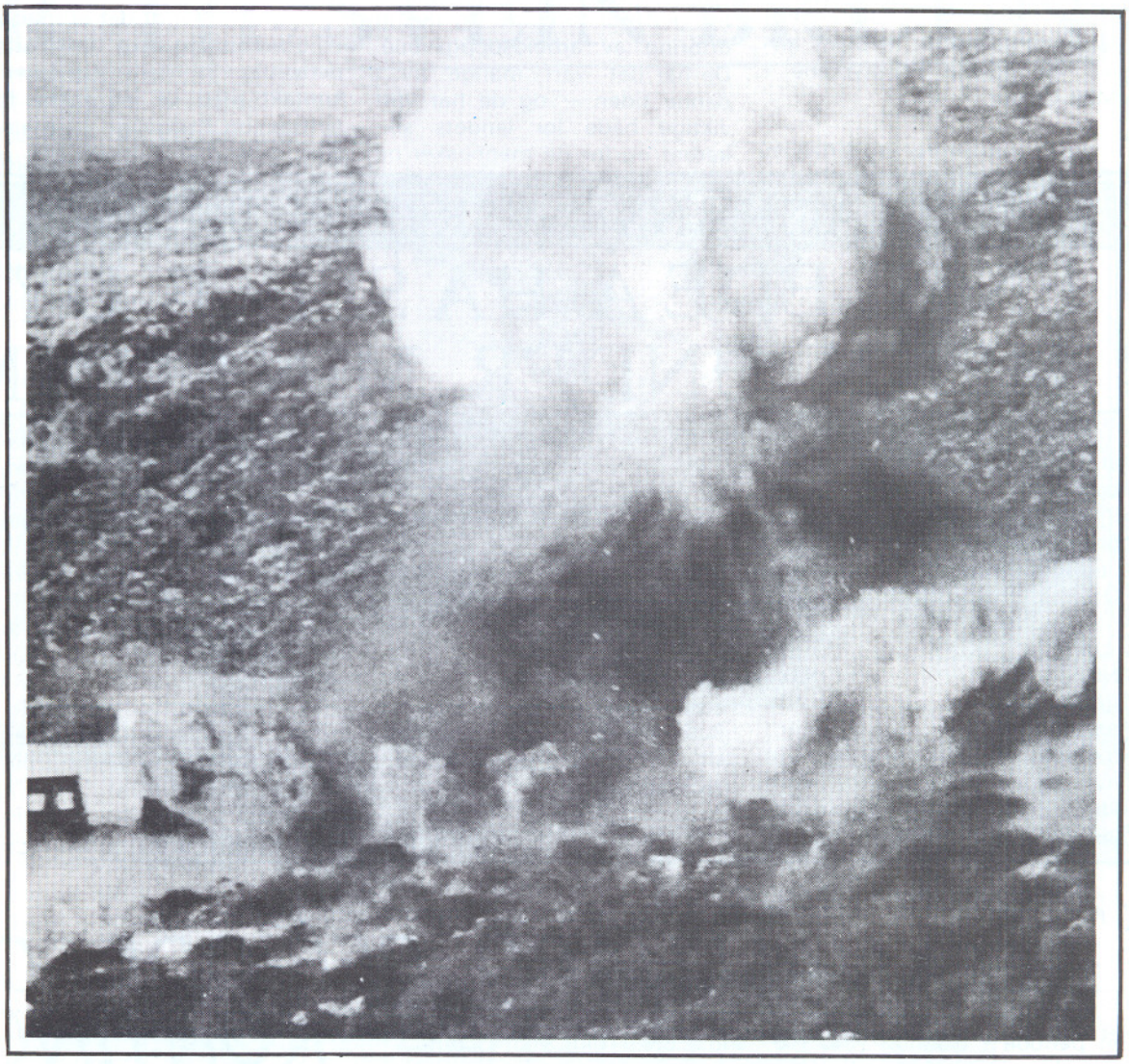

En mine mindre i NORBATT AO.

Blue Beret var tilstede da personell fra pitroppen tilintetgjorde tre farlige sprenglegemer. To av disse var sákalte Clusters, som spres utover med artilleri. De to meget farlige sprenglegemene var blitt funnet av sivile under arbeide i en olivelund mellom 4-8 og 4-9 i KpBs ansvarsområde. Dette området er forövrig kanskje det mest minefarlige området vi har i hele NORBATT AO.

Den andre minen var en stor fransk stridsvognmine som pitroppens personell hadde funnet under övelse i minesöking. Minen var av typen ACID-47 og alt tyder pá at det var franskmennene som la den i jorda sá tidlig som i 1948.

Men tro for all del ikke at miner som har ligget nedgravd i snart 40 ár er ödelagt av tidens tann. Sprengstoffet pá denne var i alle fall intakt. Ekspolsjonen da minen ble uskadeliggjort under kontroll var sá kraftig at detonasjonen hörtes over hele NORBATT AO.

– Har du ingen betenkeligheter med á sende dine soldater ut pá minesöking i minefarlig område? Vi stiller spörsmálet til pitroppsjefen, löytnant Ole Heimstad.

– Nei, da först blir minesökingen realistisk. Minesöking er jo en del av jobben vár her nede og da má karene vite hvordan de skal opptre. Men jeg vil presisere at sikkerheten er satt absolutt i höysetet sá vi tar overhodet ingen sjanser under övelsene i minesök. Dessuten har disse karene övet seg pá kalde miner tidligere sá de er ingen nybegynnere.

– Derimot er jeg mere betenkt over at vi i löpet av den korte tiden her nede har funnet seks skarpe blindgjengere som i lang tid har státt pá oppholdsrom og messer rundt om i NORBATT AO. Blant annet en skarp 120 mm. Under kontingentskiftet var det heldigvis fornuftige folk som begynte á lure og meldte fra til oss. Ved närmere undersökelser viste det seg at flere granater var livsfarlige blindgjengere. Derfor vil jeg oppfordre alle som oppdager eller vet om slike ting til á melde fra snarest mulig, avslutter pitroppsjefen, som oppfordrer alle til á bidra med sitt slik at vi kan unngá flere mine- og blindgjengerulykker.

→

Selv om denne franske stridsvognminen har ligget mange år i jorda er sprengstoffet like intakt.

To livsfarlige clusters klargjort for sprengning.

Selv på nært hold er det vanskelig á fá öye pá cluster-minene, konstanterer pitroppsjefen.

Dersom du oppdager en mine

TIL FOTS:

1. Gjör holdt
2. Merk funnet med minehatt eller på annen måte.
3. Meld funnet på raskeste sambandsmiddel til OPS.
4. Gà tilbake til minefritt område om du bedömmer at du er inne i et minefelt. Gà samme vei tilbake som du kom inn i området og prodd (prodder eller bajonett) for hvert steg du tar.
5. Bli i området om mulig og påvis funnet for ryddepersonellet når dette ankommer.
6. Dersom du må forlate området må du varsle närmeste avdeling, OP eller CP. Sörg for avsperring og merking av feltet.
7. Dersom en eksplosjon skulle intreffe så **IKKE** löp omkring .Opptre som nevnt foran og vurder om du kan prodde deg inntil skadde personer for à yte förstehjelp.

I BIL:

1. Gjör holdt.
2. Meld fra på radio til OPS.
3. Klyv over forseteryggene og gà forsiktig ut av bilen BAK.
4. Sett foten på bakken i **HJULSPORET.**
5. Prodd bilsporene samt bakken mellom og 50 om ut til hver side inntil du er på sikkert område.
6. Rygg bilen tilbake. I mörke lar du bilen stà til det blir lyst, Bli i bilen om ikke annen ordre ankommer.
8. Bli om mulig i området og påvis funnet for ryddepersonellet når dette ankommer. Mà du forlate stedet skal du varsle närmeste avdeling, OP eller CP.

Tidlig ilddáp for NORBATT VIII:

Bestátt meget bra

En gjenglemt håndgranat

Etter á ha värt omlag en máned i Sör-Libanon ble NORBATT VIII satt pá harde pröver. Sá langt vi kan bedömme det má det väre full dekning for á si at pröven i höy grad ble bestátt. De NORBATT-soldatene som var i aksjon under de trefningene som oppsto tacklet situasjonene meget godt og bevarte ogsá fatningen i de tildels kritiske situasjonen.

Det var tidlig söndag morgen 25. oktober at en utrykningsstyrke fra Kp B i Rachaiya el Foukhar kom i kontakt med en palestinsk patrulje inne i det norske ansvarsomrádet. Patruljen ville ikke rette seg etter anrop med páfölgende varselskudd og svarte i stedet med á ta den norske utrykningsstyrken under ild. Ilden ble besvart og ildkampen endte med at at en palestinsk soldat mistet livet og en annen ble tatt til fange, mens to unnslapp. Forut for denne hendingen hadde det värt flere infiltrasjonsforsök fra palestinsk side.

Og at det mátte komme gjengjeldelsesaksjoner etter det som hendte denne söndagsmorgenen var ventet. Allerede natta etter ble lagleiren 4-6 F utsatt for et ildoverfall som kunne fátt virkelige alvorlige fölger. Men til tross for at det báde ble brukt panservernvápen og tyngre automatvápen kom ingen norske soldater alvorlig til skade. Fenrik Heiseldal i Mektroppen fikk et skudd i foten og korp Söberg ble sávidt streifet i tinningen av et skudd eller en splint. Begge ble tatt meget hurtig under kyndig legebehandling. Söberg var ute i tjeneste igjen bare timer etter episoden, mens Heiseldal ble brakt til det svenske feltsykehuset i Naqoura med helikopter. Heller ikke hans skade kan regnes som alvorlig og dersom alt gár normalt vil Heiseldal väre tilbake i tjeneste igjen om ikke sá alt for lenge.

— Det er bare en karakteristikk som kan komme til anvendelse om vár opptreden og tackling av disse episodene og det er meget bra. Det er operasjonsoffiser, major Vikan som sier dette i en kommentar til Blue Beret.

— De karene som var involvert i disse alvorlige trefningene beholdt hodet kaldt og handlet helt korrekt etter UNIFILs retningslinjer. Jeg gir min fulle honnör til báde kp A op kp B. Disse to episodene har klart bevist at bataljonen allerede etter kort tid i dette omrádet er i stand til á tackle selv de vanskeligste oppgavene.

Forut for disse hendingene ble det fra operasjonshold kjört tildels meget hardt pá övelser. Alle beredskapsgradene ble övet og det ble kjört medevac. — At det var nödvendig med övelser kan det ikke väre det minste tivil om.

Major Vikan regner nu med at disse to episodene er ute av verden. — Under forhandlingene med PLO ble det som hadde skjedd beklaget meget sterkt. PLO har bedyret at dette ikke skal skje igjen og PLO-lederne har overfor sine soldater inne i UNIFIL-sonen overgi seg. Under forhandlingene ble det ogsá sagt klart fra at overfallet pá 4-6 F ikke var planlagt fra PLO-hold. De fremholdt at det var en i sin helhet var satt igang og gjennomfört av den dreptes kamerater, fortsetter Vikan som legger til at vi nu forhápentligvis er over i en normal situasjon igjen.

— For enkelte av NORBATTs styrker förte disse to episodene til en hard belastning. Kp A var i alarm-beredskap i to dögn og ogsá hundetroppen fikk en stri törn. Men vi gjorde jobben og vi gjorde den meget godt, avslutter Vikan.

4-6F morgenen etter

Slik opplevde gutta ildoverfallet

– De förste minuttene etter at ildoverfallet startet var til en viss grad preget av forvirring, forteller gutta BB traff da vi besökte 4-6F morgenen etter at dette hadde funnet sted. Noe vi fullt ut kan skjönne.

– Det förste vi hörte var RPG-7ère som ble avfyrt. Umiddelbart etterpá begynte kulene á slá inn i prefabèn. Denne kvelden hadde vi pá grunn av den spente situasjonen fátt avgitt to PPKer fra MEK-troppen, de fleste av oss var inne i oppholdsrummet. Og nár man skal samle sammen hjelm, vest og vápen inne i et forholdsvis lite rum samtidig som kulene flyr rundt örene pá èn og man ser sine kamerater bli truffet oppstár det lett forvirring.

– Selv satt jeg oppe i OP-tárnet da overfallet begynte forteller sjt.Trond Röd, til daglig lagföreren pá 4-6F.

–Noe som var en lite hyggelig opplevelse. Samtidig med at de beskjöt prefabèn sendte de ogsá flere salver mot tárnet. Som heldigvis er beskyttet av sandsekker. Men enkelte steder slo kulene gjennom, blant annent traff et prosjektil radiotelefonen og ödela denne. Dessuten ble lyskasteren jeg til á begynne med prövde á rette mot dem skutt ut av hendene pá meg. Rett etter at den siste RPGen var avfyrt kom jeg meg ned fra tárnet og deltok i stillingsbesettelsen.

Korp. Söberg var en av de to som ble lettere sáret under overfallet. Han fikk et streifskudd i hodet og ble behandlet pá saniteten i Saqi. BB TRAFF HAM UTE PÅ 4-6F páfölgende formiddag da han returnerte, og han fortalte oss litt om hvordan han opplevde det som skjedde.

– Jeg satt pá en stol og slappet av, var akkurat kommet tilbake fra en vaktrunde da det smalt. Fulgte min förste innskytelse og kastet meg ned pá gulvet. Rett etter dette merket jeg et slag i hodet, og de neste öyeblikkene stár litt uklart for meg. Men en av de förste tankene jeg hadde etterpá var á fá tak i hjelm og vest. Noen skrudde av lyset samtidig med at skytingen avtok, rett etterpá fikk vi ordre om á gá ut og utgruppere. Dette ble gjort, og vi avventet ildápningsordre. Men för vi fikk svar fra OPS pá dette var skytingen over, og angriperne trakk seg tilbake.

Etter praten inne pa 4-6F ble vi vist rundt i området skytingen hadde kommet fra. Vi kom over flere stillinger i ca. 60 meters avstand fra prefaben hvor det lá rikelig med tomhylser, i en av dem lá det ogsá en gjenglemt sprenghándgranat.

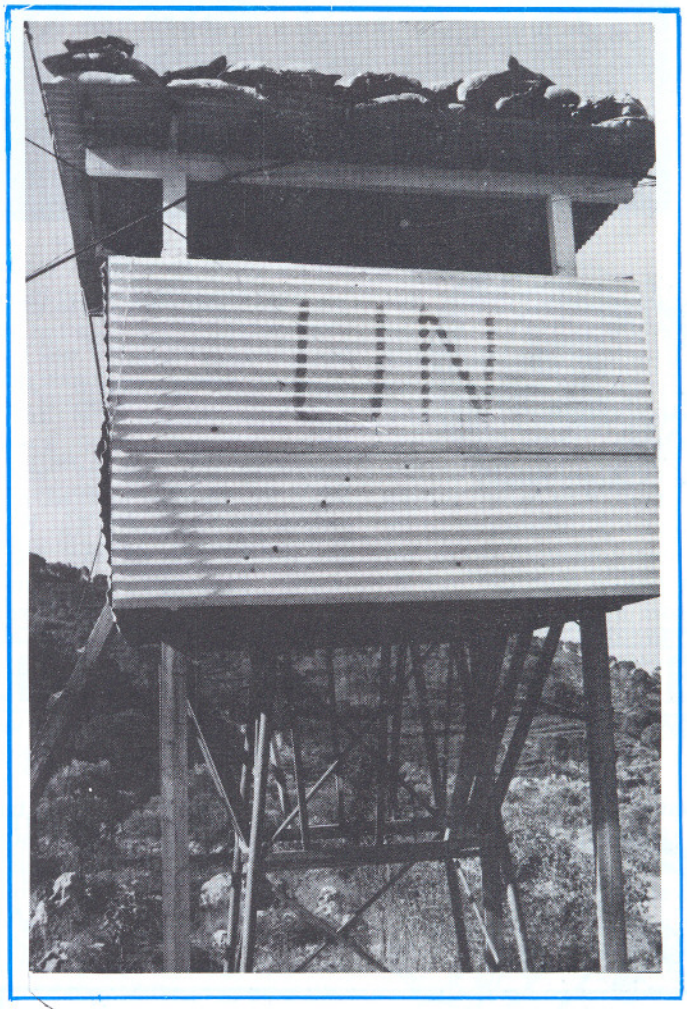

OP-tárnet pá 4-6F fikk sin del av trefferne

Korp. Soberg ved hullet der kullen som traff ham antageligvis slo gjennom.

RESTAUREREN AV KIRKEN I SAQI FULLFÖRT:

NYTT ALTER PÁ PLASS

Restaureringen av den gresk-ortodokse kirken i Ebel es Saqi – den kirken NORBATT har benyttet seg av i snart tre år – kan nu ansees som fullfört. Söndag den 27. september ble nemlig det nye alteret til kirken tatt i bruk. Det kom tydelig frem under gudstjenesten at de sivile som sokner til kirken var meget tilfreds med det nye alteret som stort sett er identisk med det som tidligere sto i kirken men som ble ödelagt under krigshandlingene i landsbyen.

Det var ved pásketider at feltpresten i NORBATT VII og VIII kaptein Fredrik Ulseth begynte á sysle med planer om á skaffe kirken et alter. I kirken var det bare fundamentene etter det gamle alteret som sto igjen, men dette ga en viss pekepinn pá hvordan det alteret som engang sto der hadde sett ut. Ulseth hentet ytterligere opplysninger fra de sivile som soknet til kirken. Dessuten stár det et nesten intakt og næmest identisk alter i El Kiam, den utdödde byen like sör for Ebel es Saqi. Dette alteret ble tatt i närmere öyensyn og da hadde Ulseth detaljer nok til á tegne det nye alteret.

Charge d'affaires Dörum ved den norske ambassade i Beirut ble kontaktet i sakens anledning. Tilfeldigvis kjente han en greskortodoks prest som videreformidlet altertegningene til et steinhuggeri og dermed var produksjonen igang. Resultatet pryder idag kirken i Ebel es Saqi – et nydelig alter i marmor.

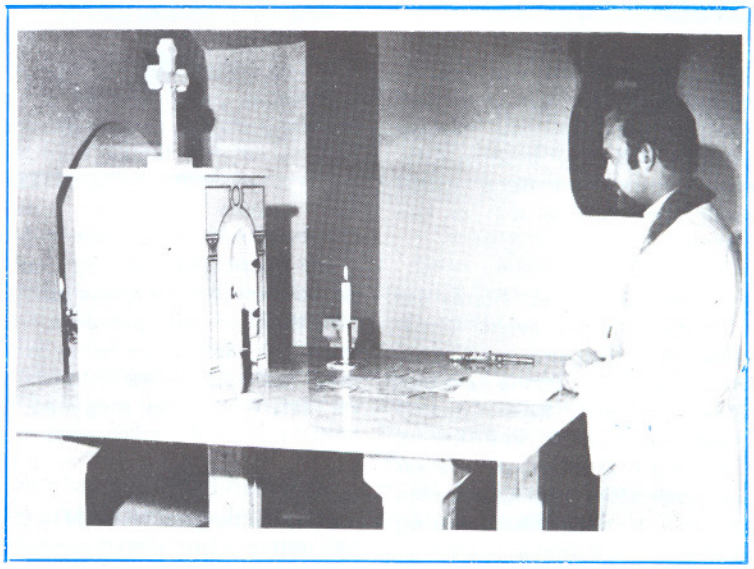

Det var en fullsatt Saqi-kirke da det nye alteret ble innviet. Vi kjenner igjen personell báde fra NORBATT VII og NORBATT VIII

Feltprest Fredrik Ulseth ved det nye alteret.

Det nye alteret kostet omlag 1700 dollar. Kantinerádet bevilget 1200 dollar av kantinefondet, mens de sivile i Ebel es Saqi skaffet tilveie 500 dollar.

– Jeg er meget tilfreds med det nye alteret og flere av de sivile som sokner til kirken har gitt uttrykk for det samme. Det er rett og slett et nydelig steinhuggerarbeide som er utfört og prisen vi mátte betale er ogsá meget gunstig sammenlignet med norske forhold. Den döra som idag pryder alterskrinet fikk vi som gave fra steinhuggeriet da de hörte at vi hadde pátatt oss á restaurere kirken i Ebel es Saqi, sier mannen bak operasjon alter, feltprest Fredrik Ulseth.

Det var forövrig fullsatt i kirken den dagen alteret ble tatt i bruk. Den 27. september var den siste gudstjenesten i NORBATT VII og flere fra NORBATT VIII var ogsá tilstede. Dessuten var det sivile innslaget betydelig.

Kaptein Ulseth regner med at restaureringen av kirken i Ebel es Saqi nu er avsluttet. Bare et par smádetaljer gjenstár. Blant annet mangler alterduker, men de sivile er allerede i gang med á skaffe slike.

LA IKKE SJANSEN GA FRA DEG:

SNART STARTSKUDD FOR BIBELTURENE

Snart gár startskuddet for de populäre bibelturene til Israel. I Lopet av NORBATT VII var det hele 190 som var med pá turene og det er ingen grunn til at deltakelsen skal bli mindre i NORBATT VIII. — Jeg venter tvert imot större oppslutning i denne kontingenten, sier feltprest og kaptein Fredrik Ulseth til Blue Beret.

— Jeg satser pá á gjennomföre 10 turer i löpet av kontingenten. 8 av disse er allerede booket inn. Den förste gár av stabelen 23. november. Videre satser vi pá to bibelturer i desember, januar og februar, mens det er klart for en tur i mars. De to siste, som jeg háper á fá bekreftet ganske snart, er planlagt pá slutten av perioden — en i slutten av mars og en i april.

Og hovedgrunnen til at Ulseth venter stor oppslutning er at det alltid er lettere á fá deltakere til slike turer i vinterkontingentene. Det viser tidligere erfaringer. Om sommeren er andre tilbud langt större.

Hva er sá bibelturene? Det er rett og slett en rundreise i Israel til mange av de stedene vi husker igjen fra bibelhistorien. Nazareth ,Jerusalem, Bethlehem Dödehavet osv. under kaptein Ulseths meget kyndige ledelse. Vi har värt med pá en slik bibeltur og vil trygt anbefale turen, som starter tidlig mandag morgen og som avsluttes onsdag ettermiddag. I löpet av disse dagene tilbakeleggos det vel 80 mil pá gode veier i Israel i topp moderne sivile bussed . Begge overnattingene i Jerusalem skjer pá det tradisjonsrike American Colony Hotel — et hotell en har meget gode erfaringene med.

— Hva blir sá prisen for denne rundreisen i bibelhistoriens land, Ulseth?

— Det er ikke helt klart, men jeg regner med omlag 140 dollar. Denne summen dekker overnattingene, to frokoster, 2 middager og en lunsj og alle billettene til de mange severdighetene og hellige stedene vi skal besöke, sier presten som tilslutt presiserer at pámeldingene til bibelturene skjer gjennom kompaniene.

SLANGER OG SKORPIONER: LIKE ILLE SOM SITT RYKTE

Selv om kanskje den verste sesongen er over finnes det fortsatt store og smá kryp i området som slett ikke er ufarlig. De aller fleste har vel fátt servert skrekkhistorier fra tidligere FN-veteraner om báde slanger og skorpioner, men vi tror at de aller fleste av disse historiene er godt utspedd. Doktor Inge Glámbek, tidligere lege i NORBATT, har skrevet en artikkel om de fire vanligste plagene. Disse huskereglene kan vare nyttige om vi skulle bli offer for en Palestinian Viper eller en skorpion.

— De vanligste og farligste skadedyrene her i Sör-Libanon har sikkert de fleste allerede hört om, gjerne sett eller fátt föle. Det jeg vil med denne lille oversikten, er á gi en innföring i öyeblikkelige tiltak som kan lindre og hindre alvorlige fölger av bitt eller stikk, og som ikke fordrer mere hjelpemidler enn de fleste har innen rekkevidde.

PALESTINIAN VIPER:

Den eneste farlige slangen i området. Den kan väre av alle störrelser opp til 160 cm, det siste riktignok heller sjelden. Fargene kan variere, mönsteret pá ryggen er uregelmessig oppdelt, öyespaltene vertikale, og halens spiss et godt stykke fra kloakkápningen. Bittet er som regel dobbelt og gir tilsammen 4 smá sár, tydelig to og to uavhengige av hverandre. Det blör ofte rikelig fra bittet, som ellers gir hurtig hevelse og bláfarging av huden rundt.

TILTAK: Hev den skadde legemsdel. Bind om ovenfor bittet slik at venene stoppes, men pass pa at pulsen likevel er fölbar. Immobiliser bittet med spjelking og ta tre ormetabletter (Prometazin/ Prednisolon . Dette skal finnes i sanitetsveske for lag. Bring pasienten hurtigst mulig til lege med pasienten helt i ro. Men husk at det er ingen grunn til panikk. Det gár minst 2-3 timer för det er fare pá ferde.

SKORPION:

Det finnes to typer i området — den gule og den sorte. Den gule er den klart farligste, mens den sorte er den vanligste. Den giften skorpionene har er en nervegift som gir utstrálende smerter, lokale kramper og en sjelden gang lammelser-ogsá dette lokalt.

TILTAK: Ogsá her skal hvis mulig, veneblodet stoppes med en lett tourniquet. NB: Fölbar puls nedenfor ombindingen. Ta to ormetabletter og sá til lege sá hurtig som mulig. Dersom det er langt til lege og at det er sanitetsmann närmere, sá har flere av disse lokalbedövelse. Og smertene kan lindres öyeblikkelig med 1/2 — 1 vkXylokain eller Lidokain satt direkte i innstikkpunktet vel 1/2 cm dypt. Ellers skal ogsá her den skadde legemsdel immobiliseres för transport til lege eller sanitetsmann.

SKOLOPENDERSKORPION:

Dette er et mere skrekkinngytende enn farlig kryp, men de biter seg fast med alle beina og kan väre báde vonde og vanskelige á fá av. Som oftes má en lege eller en sanitetsmann skrape eller plukke ut deler av beina. Men mange av skolopenderne slipper hvis det helles bensin eller sprit over. Det som er viktigst nár det gjelder disse dyrene er á fá rengjort sárene godt. Sörg for á fá fjernet alle rester av klör samt á behandle i flere dager med antibakterielle salver eller pudder for á hindre infeksjon. Ta ellers to ormetabletter i disse tilfellene ogsá,

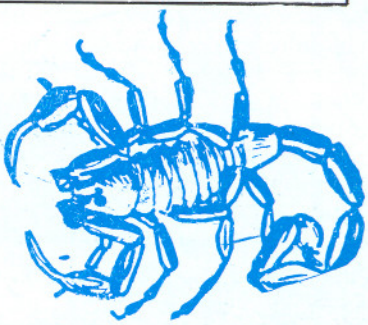

men det er ikke nödvendig á oppsöke lege dersom man selv fár fjernet alle delene av skolpenderen.

HORNET (Kjempeveps):

Som oftes svärt ubehagelige, men ikke direkte farlige stikk. Giften er basisk, sá litt av smertene kan lindres ved á applisere en syre (eddik, sitron o.1) lokalt. Ta to ormetabletter og hold den kroppsdel er stikket sitter mest mulig i ro. Lokalbedövelse kan her som for skorpionstikk väre smertestillende.

De fleste andre stikkende og bitende slanger og innsekter i området er ufarlige, selv om de selvsagt kan väre ubehagelig nok.

Tilslutt et godt rád: Drikk ikke av en colaboks som har státt ute uten at du er helt sikker pá at det ikke er veps eller bier nede i boksen. Et stikk i munnen eller halsen kan vare farlig.

PX-ENS OMSETNING PÅ 15-20 MILLIONER ÅRLIG: PRISENE 20-50 PROSENT UNDER NORSK PRISNIVÅ

– Mitt inntrykk er at endel av de som nu er kommet ned i NORBATT VIII hadde regnet med at at prisene på PX-en skulle ligge lavere enn hva tilfellet er. Men alt har sin forklaring, sier PX-sjef kaptein Jan Syvertsen, som faktisk er igang med sin tredje periode som leder for NORBATTs storbutikk, som har en omsetning på 15-20 millioner kroner i året.

– Dersom en sammenligner de prisene vi opererer med på PX-en og på kantinene med prisene i Norge vil en raskt finne ut at vi ligger 20-50 prosent under det norske prisniváet. Men dersom en sammenligner med prisene i "Jallasjappene" vil nok bildet bli et annet. Også dette har sin forklaring. Vi er av UNIFIL pålagt á gjöre mest mulig av våre innkjöp i vertslandet – i dette tilfellet Libanon. I dette landet er det kun en leverandör som er godkjent av UNIFIL og Generalintendanten i Norge. Det sier seg selv at den ene leverandörer er klar over forholdene. Större konkurranse om leveransene til vår PX hadde nok resultert i lavere priser. "Jallasjappene" derimot kan benytte seg av "offisielle og uoffisielle" kanaler som gjör at de kan operere med lavere priser på flere varer.

– Hva så med vareutvalget, Syvertsen?

– Stort sett har vi meget få klager på vareutvalget, men foholdene her nede er ikke som i Norge hvor en kan ringe til grossisten når en er fri for en vare og så går det bare noen timer för hyllene er oppfylt igjen. For tiden har vi anledning til á ha varer for 1000 kroner pr. mann på lager tilsammen 670 000 kroner for hele bataljonen. Sett ut fra våre önsker er dette i minste laget. Dette förer til en liten varebeholdning og höyere priser. Vi arbeider med en lösning som kan bedre på forholdet og jeg håper at vi får et positivt svar. Det ville i så fall bety enormt for oss, fortsetter Syvertsen.

– Av grunner som er nevnt foran er vi ikke i stand til á ha store varepartier på lager. Derfor bruker vi PX-en närmest som utstilling og tar opp bestilling på de dyre kapitalvarene. Bestillingstidenkan faktisk variere fra 14 dager til 2-3 måneder. Her vil jeg igjen minne om at vi ikke er i Norge, men i en krigssone i Libanon. Vi har sett utallige eksempler på at folk bestiller dyre ting som de tror de har råd til, men når varene ankommer har de ikke penger til á löse den ut. Slike forhold vil vi he unngå. Når en bestilt vare er ankommet PX-en blir kunden oppringt. Dersom ikke varen blir hentet innen tre uker vil den bli solgt. Dersom dette skjer vil dessuten vedkommende miste retten til á bestille varer, sier Syvertsen, som nu er i gang med á forberede juleinnkjöpene til PX-en.

– Vi vil selvsagt gjöre vårt beste slik at vi kan tilby endel typiske presangvarer, men jeg vil minne om at vår primäroppgave er á forsyne bataljonen med forbruksvarer som benyttes i den daglige tjeneste, avslutter PX-sjefen.

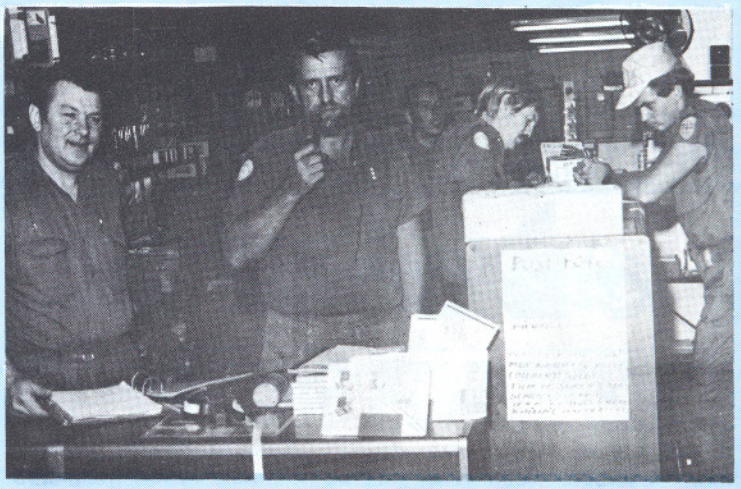

Fen. Hoffmann (tv), kapt. Syversen, sgt. Tendeland og Sandmal

BLUE BERET-ná også med 1000-tips

Tips oss om det skjer noe i ditt kompani, din tropp, ditt lag eller din forlegning.

Liten nyhet eller stor – Blue Beret er interessert i alt som rörer seg i NORMAINTCOY, NORCO, MOVCON og NORBATT AO.

Har noen gjort et eller annet bemerkelsesverdig, for eksempel tatt marsjmerket 10 ganger, gátt til topps i konkurranser, blitt pappa, slátt et slag for fellesskapet gjennom ekstraordinär innsats eller på annen máte gjort noe som du mener fortjener omtale i Blue Beret – ta kontakt.

Vi i Blue Beret-redaksjonen önsker á bringe báde store og smá nyheter fra sá mange smá enheter som mulig. Men skal vi klare dette på en tilfredsstillende máte er vi helt avhengig av tips fra dere. I NORBATT VII fikk vi ved flere anledninger höre fölgende: – Hvorfor var ikke Blue Beret tilstede da det og det skjedde? Da måtte vi som sant si at vi visste ikke om hva som skulle skje. Et lite tips i öret og vi hadde vårt tilstede og foreviget begivenheten.

Som de store norske aviser kan vi ikke love 1000 kroner til månedens beste tips, men vi kan i alle fall love 1000 takk.

* *

MANGE FOR-ANDRINGER SIDEN 1. KONTINGENT

NORBATT-VETERAN MED KRIGSERFARING SER TILBAKE:

– A tjenestegjöre i NORBATT VIII kan ikke sammenligens med de de forholdene vi hadde á slite med i NORBATT I. Det var tider det. Det mener Narve Monsrud, idag sjáför i transportlaget, men for vel tre ár siden gevärmann i 1. laq 2. tropp kp B i NORBATT I.

Og Monsrud og hans tropp fikk oppleve litt av hvert i löpet av kontraktsperioden. – Jeg fikk desverre ikke med meg starten da jeg kom hit ned som erstatningsmannskap omlag en máned etter at de norske FN-styrkene var sendt inn i området.

I begynnelsen var troppen til Monsrud stasjonert i Kaoukaba og var der til nepaleserne overtok. För de dro fikk de imidlertid oppleve et par-tre timers heftig kamp med de palestinske troppene i området-en trefning nordmennene avgjorde til sin fordel. Lagföreren i laget til Monsrud, fenrik Hole, var den eneste av de norske som ble skadd i "sláget om Kaoukaba". Hole fikk et skuddsár i foten. Derimot mistet palestinerne flere soldater, i den heftige kampen.

– Selv lösnet jeg ikke et eneste skudd i denne kampen med palestinerne. Jeg ble nemlig avgitt til et annet lag som hadde lite folk og ble der satt til á bäre ammunisjon bakfra til de som lá i stillingene og skjöt. Det var ikke akkurat hyggelig á löpe over ápne felter med tunge ammunisjonsbörer mens kulene plystret i lufta, men reaksjonen kom ikke för etterpá. Jeg tror alle som en i troppen var innstilt pá á gjöre sin del av jobben og sá vidt jeg kunne bedömme det hele fungerte troppen virkelig godt. Etterpá er det blitt sagt at vi var den förste rene norske troppen som var i kamp etter andre verdenskrig, men om dette er riktig skal ikke jeg si med sikkerhet. Jeg vet i alle fall at jeg var med i det kanskje största slaget noen norsk FN-avdeling har värt involvert i Sör-Libanon, sier Monsrud videre.

– Vi fikk etter hvert et meget godt forhold til de sivile i Kaoukaba og det var derfor vemodig á reise derfra og overlate stillingene til nepaleserne. Da vi dro sto de sivile utenfor sine hus og tok avskjed med oss. De ville ikke at viskulle dra og den dagen kommer jeg aldri til á glemme. Jeg har nu etter at jeg kom tilbake hatt lyst til á dra opp til Kaoukaba for á hilse pá gamle kjenninger, men sá langt har det blitt med tankene.

Etter at troppen forlot Kaoukaba ble det vaktoppdrag i Naqoura för troppen for godt ble plassert i El Khraibe-området der 4-9 idag ligger. I Naqoura fikk Monsrud oppleve á se en av sine kamerater bli drept i en vádeskuddulykke. Ni mann satt pá köyene og pratet. En av disse, forövrig en meget habil pistolskytter, satt og klikket med en revolver. Plutselig gikk et skudd av og skuddet traff en av de andre i hodet og vedkommende döde momentant. – Russisk rulett, het det i overskriftene i flere norske aviser. – Töv og tull. Det var et vádeskudd, sier Monsrud.

– Jeg glemmer aldri slaget om Kaoukaba, sier "krigsvetera n" Narve Monsrud

Mens troppen delvis bodde i hus i Kaoukaba og i Naqoura, fikk en föle det virkelige feltlivet pá kroppen i El Khraibe.

– A flytte ut i telt med hele troppen etter at en först hadde bodd i hus var naturlig nok ikke särlig populärt. Men da vi först fikk innrettet oss gikk ogsá det pá et vis. Men det var nok av smákryp og det gjaldt á se seg godt om för en gikk til köys om kvelden. Särlig var det mye skolopenderskorpioner.

– Nár jeg nu tenker tilbake pá den tiden i NORBATT I er det svärt mye som har forandret seg i mellomtiden. Först og fremst boligforholdene, maten og ikke minst de sanitäre forholdene. I El Khraibe sto det et törrklosett med en plastsekk nedi under ápen himmel – det var várt toalettilbud. Men ogsá i den daglige tjenesten er det stor forskjell. Idag synes jeg man henger seg opp i smádetaljer som dengang ikke ble ofret en tanke. Dessuten er situasjonen i området nu svärt rolig. Den gangen hörte kanontorden og eksplosjoner med til hverdagen, avslutter Monsrud, som karakteriserer dagens tjeneste som reneste ferien sammenlignet med NORBATT I. Men Monsrud legger heller ikke skjul pá at endel av forklaringen henger sammen med at han nu er sjáför mot tidligere gevärmann....

LANDSBYENE I NORBATT AO

Innenfor det norske ansvarsområdet, det som vi til daglig kaller NORBATT AO, finnes det flere spennende og små landsbyer som vi skal presentere i dette nummer av Blue Beret. Opplysningene om landsbyene og innbyggerne er hentet fra forskjellige kilder. Enkelte opplysninger er kanskje ikke helt korrekte da det er vanskelig for ikke á si umulig á kontrollere våre kilder. Men vi háper og tror at denne presentasjonen av NORBATT-BYENE VIL GI ET TILNAärMELSESVIS RIKTIG INNTRYKK AV FORHOLDENE.

Ferdiss — en stille og fredelig landsby i NORBATT AO.

FERDISS

Ferdiss har en fredelig historie bak seg, som er uvanlig i denne krigsherjete delen av Libanon. Byen er stort sett blitt spart for kamphandlinger, selv om det ved enkelte anledninger er blitt skutt med artilleri mot byen.

Byen har omlag 500 innbyggere, som alle er fredelige drusere som blir respektert av alle. De omlag 75 husstandene i landsbyen driver alle med jordbruk og husdyrholdet og de övrige produktene går stort sett i sin helhet til eget forbruk. Eneste unntak er olivenproduksjonen som betyr svärt mye for Ferdiss. En normal olivenhöst er på vel 70 000 kg. Ferdiss-innbyggerne dyrker videre appelsiner, valnötter, korn og grönnsaker.

Som så mange andre steder i området er det lite med arbeid. Derfor reiser flere fra Ferdiss vinterstid på sesongarbeid.

HEBBARIYE

Hebbariye er en typisk arabisk landsby. Om sommeren er innbyggertallet på omlag 2700 innbyggere, men minst 1000 av disse forlater byen om vinteren. De fleste for á ta seg sesongarbeid, men mange for skolegang.

Näringsgrunnlaget i Hebbariye er spinkelt. Det karrige fjellandskapet utnyttes imidlertid så godt at landsbyen er omtrent selvforsynt med kjött, korn og grönnsaker. Som i mange andre landsbyer i området er olivendyrking meget viktig. Omlag 15000 oliventrär blir höstet av innbyggerne i Hebbariye, som forövrig har to olivenpresser. Oljen blir omsatt både i Chtaura og Beirut.

Men ikke alle i denne landsbyen er opptatt av olivendyriking, husdyrhold og jordbruk. Flere familier lever av håndtverk og byen har videre flere butikker som gir et sikkert utkomme til flere familier.

Som Ferdiss har også Hebbariye värt spart for de helt store kamphandlinger, men granatnedslag har forekommet. Men sammenlignet med andre landsbyer i området har imidlertid Hebbariye sluppet billig fra de lange krigshandlingene i området.

I Hebbariye finner vi videre ruinene etter et gammelt romersk tempel. Dette er en severdighet som sannsynligvis er bygget for godt og vel 2000 år siden

RACHAIYA EL FOUKHAR

Krukkebyen er den mest ödelagte og sundskutte landsbyen innenfor NORBATT AO. Engang bodde det omlag 1500 innbyggere i byen, men idag er det bare 150-200 igjen i ruinene. Flere av disse lever under noksá kummerlige kár.

Leirkrukkeproduksjon har flere hundre års tradisjon i Rachaiya el Foukhar. Etter den israelske invasjonen i 1978 vär det i den förste tiden så som så med pottemakeriet, mens det i sommer har det värt full produksjon ved de seks-syv "fabrikkene". Tilsammen er det syv familier som driver pottemakeri i denne landsbyen og hver familie har sin egen fabrikk. Hver av disse lager fra 10 000 til 40 000 krukker i löpet av vel fire hektiske sommermåneder, som er produksjonsperioden. Når dette leses er sesongen omtrent over så de som skal sikre seg Rachaiya-krukker má vare raskt ute. I sommer er det laget omlag 250 000 krukker i Rachaiya. Rachaiya-krukkene er svärt populare over hele Midt-Osten fordi de har den egenskapen at de holder vannet kaldt selv om krukka blir stáende i sola over et lenge tidsrom. Akkurat dette má jo kunne sies á väre en meget nyttig egenskap i et land hvor sol og varme dominerer mesteparten av året.

Innbyggerne i Rachaiya tilhörte flere forskjellige kristne religioner som romersk-katolske, romersk-ortodokse og protestanter, som hver hadde sin egen kirke i landsbyen.

De som lever i Rachaiya idag henter sitt utkomme i jordbruk, krukkeproduksjon og litt handel. Men jordbruksvirksomheten er

langt fra hva den engang var. Store deler av den dyrkbare jorda ligger nu brakk. För krigen bröt ut blomstret handelen i Rachaiya el Foukhar. Da var det faste markedsdager med stor virksomhet, men dette er det nu slutt på.

KAFR HAMAM

Kafr Hamam er en typisk libanesisk landbruksby. Med meget fá unntak lever de omlag 500 innbyggerne i byen av den avlingen landbruksvirksomheten gir. Geiter og storfedrift og omlag 1500 produktive oliveträr hörer ogsá med i bildet. Oliven er ogsá det eneste som omsettes pá markedet. De andre produktene er til eget behov.

Kafr Hamam

För stridighetene bröt ut i området bodde det omlag 1000 innbyggere i Kafr Hamam, men idag er bare halvparten tilbake. Under den israelske invasjonen i 1978 var det store kamphandlinger omkring byen, men Kafr Hamam fikk langt tidligere smake pá krigens redsler. Alt i 1970 ble omlag 40 hus i byen ödelagt under heftige bombeangrep.

EBEL ES SAQI

Landsbyen hvor NORBATT har sitt hovedkvarter kjenner vel de aller fleste. Ebel es Saqi skiller seg mye ut fra de andre byene i vårt AO. För krigen var den en rik og blomstrende landsby med vel 1500 innbyggere og i denne perioden ble det omsatt oliven, kjött, frukt og grönnsaker pá flere forskjellige markeder. Sá sent som i 1975 ble det for eksempel omsatt frukt og grönnsaker for 700 000libanesiske pund — en anseelig sum etter libanesiske forhold.

Ebel es Saqi var för krigen et slags senter for området rundt. Pá den tiden var det báde bibliotek og et lokalhistorisk museum i byen.

Men krigshandlingene, spesielt i 1978, gikk meget hardt ut over Ebel es Saqi. Folket flyktet nordover til Beirut og andre större byer. De kulturelle samlingene ble ödelagt og hvert eneste hus fikk tildels store skader etter de harde krigshandlingene.

Men da norske FN-soldater rykket inn i Ebel es Saqi i april 1978 var det enkelte av landsbyens innbyggere som fattet nytt háp. I alle fall var det flere som flyttet tilbake og begynte straks á sette i stand sine tidligere hjem. Idag bor det omlag 300 mennesker i byen, men stadig flere har tanker om á vende tilbake, noe som sá avgjort er UNIFIL og de norske FN-styrkenes fortjeneste. Bataljonsledelsen har spesielt det siste halváret merket en stor págang fra sivile som vil ha tilbake de husene vi idag leier. Pá sikt kan en derfor regne med at innbyggertallet i landsbyene rundt om i NORBATT AO vil stige.

CHEEBA

En meget interessant og spennende by. Alle som har anledning bör etter vár mening avlegge denne byen et besök i löpet av perioden. Cheeba er den största av NORBATT-byene og ligger pá omlag 1400 meters höyde inne i fjellene i grenseströket mellom Libanon, Syria og israel. Folketallet er pá 12-13 000, men i löpet av sommeren vokser innbyggertallet med 5000. Grunnen til dette er at en rekke Cheeba-beboere arbeider i Saudi-Arabia, Kuwait og Emiratene og i ferien vender de alltid tilbake til denne merkelige byen oppe i fjellene. Hver sommer kommer det for eksempel 300 biler til Cheeba bare fra Kuwait! Det forteller litt om tilströmmingen.

Cheeba er kjent som smuglerbyen. Smugling, eller import og eksport som innbyggerne kaller det, har meget lange tradisjoner. Inntil for 25-30 ár siden var smugling näringsvei nummer en i Cheeba. Da ble det smuglet hasj fra Baalbek-området til Syria og derfra videre til Jordan ,Egypt og andre arabiske land. Det smugles ogsá idag, men det er ikke hasjen som dominerer. Amerikanske sigaretter, TV-apparater, stereo-anlegg, radioer og annet elektrisk utstyr fraktes pá eselryggen over til Syria i ly av mörket. Inne pá syrisk grunn lastes varene for á gi plass til andre varer som skal inn i Libanon. Tepper og tekstiler har do-

Hebbariye

minert.

Cheeba er idag den rikeste byen i hele Sör-Libanon. Särlig tjener de som arbeider i de arabiske olje-landene meget bra. Det sies at en av disse har bygd seg et hus i Cheeba til 1. million libaneserpund, der hver hándhugget sten kostet 15 dollars!

Men ogsá fruktdyrking gir god avkasting oppe i fjellene. Hvert ár produseres det ca. 300 000 kasser epler der oppe. 90 prosent av befolkningen lever av jordbruk og fruktdyrking og feavl. Omlag 10 000 geiter krabber rundt om i liene og fjellene. Byen har videre en noksá stor handelsstand.

Rachaiya el Foukhar — den mest ödelagte landsbyen i den norske sonen.

Krukkene har gjort Rachaiya kjent over store deler av Midt-Osten.

Ebel es Saqi

Vär tidlig ute med jule-posten

Det er heldigvis (?) lenge igjen til jul, men likevel finner postmesteren det pá sin plass á minne om jula allerede pá nuvärende tidspunkt. Jula er normalt postetatens "höysesong" og det er all grunn til á forvente at det blir sendt utallige julepakker báde fra og til Libanon.

— Skal en väre sikker pá at julepakker fra Libanon til Norge skal ná frem i för jul, má en väre tidlig ute Derfor har vi bestemt at disse pakkene má väre oss i hende senest innen 30. november klokken 1600. Det er postmester og kaptein Eivind Evensen som sier dette til Blue Beret.

— Nár det gjelder julepakker fra Norge og til Den Norske FN-Styrke i Libanon má disse foreligge i Oslo senest 11. desember. I praksis betyr dette at de som bor utenfor Oslo má fá pakkene avgárde i god tid för denne datoen. Hovedgrunnen til dette er at militärflyet er innstilt i uke 48 og uke 50.

— Store brev og ilpakker i begge retninger vil ná frem i tide om de sendes en uke etter de tidligere oppgitte datoene.

— Som en konklusjon vil jeg si at det lönner seg á väre tidlig ute med julepakkene og juleposten. Og var särlig nöye med innpakningen. Stor trafikk medförer som regel ekstra belastning pá posten og det ville väre synd om verdifulle pakker skulle bli ödelagt pá grunn av dárlige innpakninger. Jeg háper og regner med at alle her nede informerer sine forbindelser hjemme om de nevnte innleveringsfrister, avslutter postmesteven.

★ ★ ★

UNIFIL, DE ANDRE ~ OG DEG !

SYD LIBANON

Mange av våre pårørende i Norge blir redde for oss når de leser eller hører at det er stridshandlinger i Sör – Libanon.

Dette kartet viser hvor NORBATT ligger, hvor VERKSTEDKOMPANIET er, og hvor NORCO befinner seg i forhold til resten av UNIFIL, Haddads enklave, Israel og resten av Libanon.

Vi foreslår at du sender dette «Blue Beret» hjem til dine nærmeste og merker av hvor du selv holder til. Så kan man kanskje unngå unödig frykt og usikkerhet hjemme neste gang det kommer urovekkende meldinger fra Sör – Libanon.

Det drives en intens propagandakrig i Midtösten. Meldingene fra Sör – Libanon er ofte sterkt forvansket og upresise når de kommer hjem.

DU er den nærmeste til å fortelle dine pårørende om hvordan livet her nede arter seg for deg. DU har informasjonsplikt overfor de som er glad i deg og tenker på deg.

Skriv derfor hjem ofte!

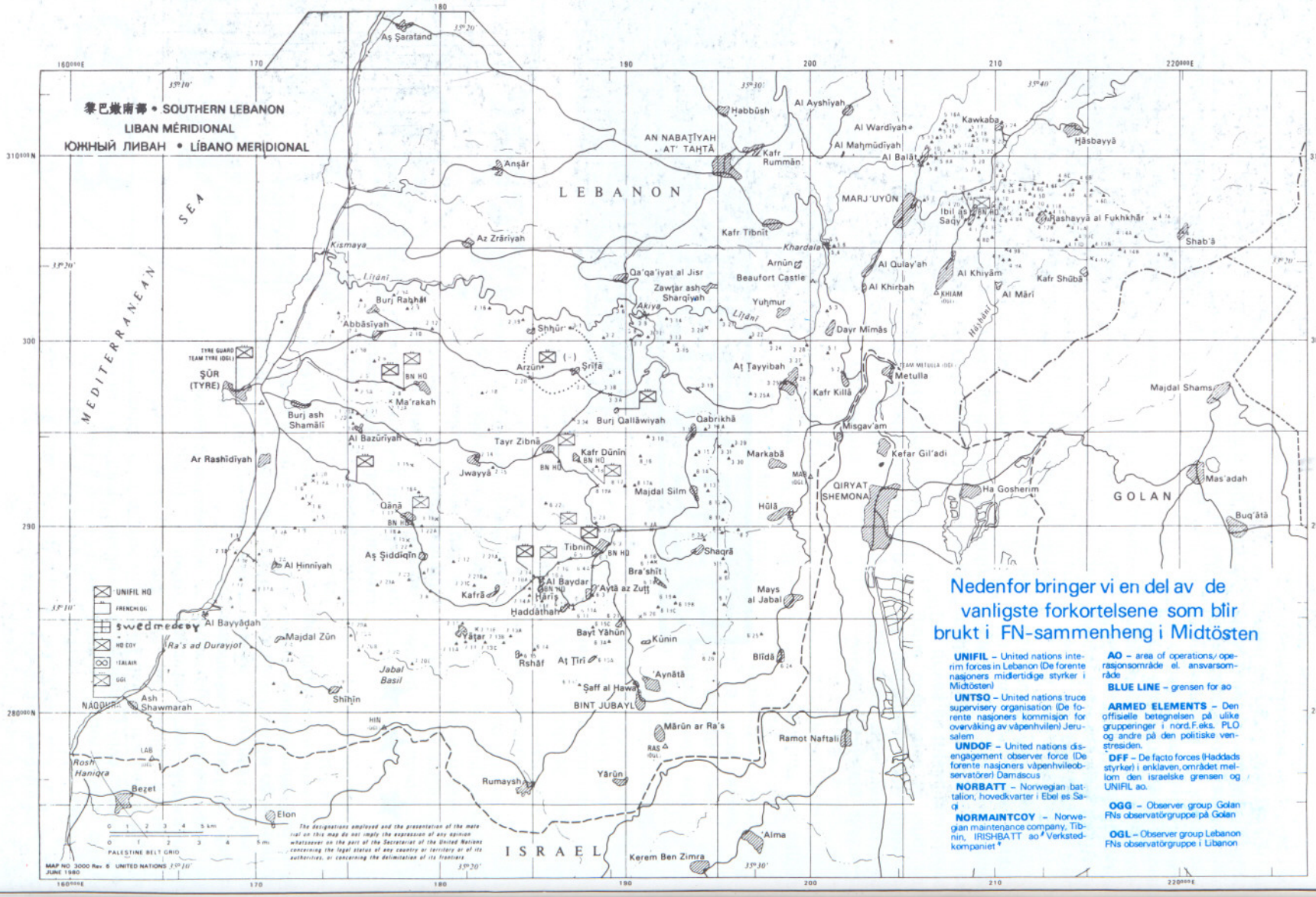

Nedenfor bringer vi en del av de vanligste forkortelsene som blir brukt i FN-sammenheng i Midtösten

UNIFIL – United nations interim forces in Lebanon (De forente nasjoners midlertidige styrker i Midtösten)

UNTSO – United nations truce supervisery organisation (De forente nasjoners kommisjon for overvåking av våpenhvilen) Jerusalem

UNDOF – United nations disengagement observer force (De forente nasjoners våpenhvileobservatörer) Damascus

NORBATT – Norwegian battalion, hovedkvarter i Ebel es Saqi

NORMAINTCOY – Norwegian maintenance company, Tibnin, IRISHBATT ao "Verkstedkompaniet"

AO – area of operations/ operasjonsområde el. ansvarsområde

BLUE LINE – grensen for ao

ARMED ELEMENTS – Den offisielle betegnelsen på ulike grupperinger i nord. F.eks. PLO og andre på den politiske venstresiden.

DFF – De facto forces (Haddads styrker) i enklaven, området mellom den israelske grensen og UNIFIL ao.

OGG – Observer group Golan FNs observatörgruppe på Golan

OGL – Observer group Lebanon FNs observatörgruppe i Libanon

SLIK GÁR DU FREM VED VÁ-PENKJÖP

En sak som stadig dukker opp ved de forskjellige norske FN-avdelingene er ulovlig ervervelse og besittelse av vápen. Dette er en sak det egentlig ikke er nödvendig á utsette seg selv for da man uten for store problemer i de fleste tilfellene vil fá tillatelse til á skaffe seg vápen pá legalt vis. Men da má en gá riktig frem. Fremgangsmáten er fölgende:

1) Man fár gjennom MP-kontoret en söknadsblankett som sendes lensmann eller politi pá hjemstedet.

2) Nár denne blir oversendt i godkjent stand kan vápenet kjöpes, men skal umiddelbart etter kjöp overleveres börsemaker til oppbevaring. Ved hjemreise, enten det er permisjon eller dimisjon, kan vápenet tas med,etter permisjon kan vápenet ikke tas med tilbake til Libanon. Vápenet skal dessuten oppgis til politi eller lensmann pá hjemstedet.

Nár det gjelder vápenkjöp i Libanon ligger prisene ofte pá et behagelig nivá sammenlignet med det en má betale hjemme. Det er mulig á fá kjöpt hándvápen av stort sett alle typer og modeller, men vär oppmerksom pá at det er mange ukurante kopier og modeller i omlöp og dersom en ikke er vápenkjenner kan en bli grundig lurt.

* * *

IKKE LA DROSJESJÁFÖRENE I BEIRUT FLÁ DEG

De aller fleste av oss kommer kanskje en eller annen gang i löpet av kontraktsperioden til den libanesiske hovestaden Beirut. Da er drosje det eneste fremkomstmidlet inne i selve byen og i den forbindelse vil vi gjerne komme med en advarsel til de som ikke kjenner forholdene. La ikke drosjesjáförene i Beirut flá deg. At de vil pröve seg er temmelig sikkert, men da gjelder det áv være bestemt og fast i opptreden.

För krigen fantes det ordnede forhold med faste priser og denslags, men slike ting eksisterer ikke nu. All snakk om tariff er det reneste töv.

Nár en libaneser er ute og tar drosje finner han seg ikke i á bli forsökt plyndret prismessig av drosjesjáförен. Det bör heller ikke FN-Ola finne seg i. Det koster for eksempel maks 30 pund á ta drosje fra flyplassen og inn til Beau Rivage Hotel, det hotellet vi vanligvis bruker. Og prisen den motsatte veien er da selvfölgelig den samme. Fra Beau Rivega til Hamra Street (forretningsströket i sentrum) er prisen maksimalt 15 pund, men pá dagtid kan det holde med 10. Det betaler sivile libanesere og det er ingen grunn til at vi betaler det dobbelte fordi vi bärer blá beret og har blá troskyldige öyne.

Glem heller aldri at drosjesjáförene krever — og fár, ogsá hos de sivile, omtrent dobbel pris etter at det er blitt mörkt om kvelden. Den utgiften slipper du om du gjör som du har fátt beskjed om — holder deg pá hotellet etter at det er blitt mörkt. Beirut er nemlig langt fra noen trygg by á ferdes i etter mörkets frembrudd. Det har mange fátt erfare opp gjennom árene. Det er omtrent lovlöse tilstander og de fleste nattevandrerne bärer vápen av et eller annet slag.

Rekappene anbefaler fölgende regler nár du skal kjöre drosje i Beirut:

1) Gáraldri inn i drosjen för du har avtalt prisen med sjáfören. Forviss deg om at han har forstátt hva du mener.

2) Gi drosjesjáfören det turen er verdt og det dere ble enige om pá forhánd. Ha alltid pengene klare og husk pá at enkelte aldri gir igjen pá större sedler. Forlat bilen umiddelbart etter at du har betalt det belöpet dere ble enige om og begi deg aldri til á diskutere saken videre.

3) Er du alene og skal ta drosje gá aldri inn i en bil hvor det sitter en mann ved siden av sjáfören. Husk at det er kriminelle tilstander i Beirut og flere nordmenn er blitt ranet under tilsvarende forhold. Vär i det hele tatt forsiktig hva du foretar deg i Beirut. Husk det er en by omtrent uten lov og orden og tro for all del ikke at en tur i Beirut er det samme som en tur i en norsk by.

Drosjer i Libanon skal etter reglene ha röde nummerskilter og taximerke, men disse reglene overholdes sá langt fra. Det drives en intens piratkjöring med privatbiler og noen av disse karene er harde negler som kan bringe deg opp i tröbbel om du ikke er forsiktig.

Skal du pá langtur med drosje, for eksempel fra Beirut til Ebel es Saqi lönner det seg á ringe etter drosje. Disse stasjonene driver med leide sjáförer pá en seriös máte. De er ikke interessert i á fá klager eller dárlig presse som kan ödelegge eller skade forretningen. Blant annet pá Hotel Beau Rivage har de telefonnumer til flere av disse taxisentralene.

* * *

Oliveninnhöstingen er igang:

SKOGBRANN DYRERE ENN KRIG

Oliveninnhöstingen er så smått begynt å komme igang i området. Tusenvis av verdifulle trär skal höstes, men lokale eksperter Blue Beret har värt i kontakt med karakteriserer årets avling som under middels. Hva som er årsaken til dette var det ikke mulig å få svar på.

För krigen var olivendyrking näringsvei nummer en i de aller fleste landsbyene innenfor NORBATT AO, men det er ikke tilfelle idag på grunn av at svärt mange trär er blitt ödelagt som en fölge av krigshandlingene. Bare i Ebel es Saqi var det för krigen omlag 25 000 produktive trär, men idag er det bare vel 7000 som bärer frukt. En del strök med under de förste kamphandlingene mellom PLO og falangistene, andre ble ödelagt under den israelske invasjonen, men största-parten av de trärne som er blitt ödelagt strök med under en serie skogbranner fra 14. juni og åtte dager fremover i 1979. Nu har riktignok flere av de skadde trärne båret frukter siden, men avlingene har värt meget små og langt under det som er normalt for et tre uten skade.

Et oliventre er verd fra 200 til 1000 libanesiske pund alt etter hvor stor avling treet bärer. Våre lokale kilder setter gjennomsnittsprisen til omlag 500 pund. Bruker vi dette belöpet finner en fort ut at bare i Ebel es Saqi har det i de siste årene gått tapt oliveträr til en verdi av hele 5 millioner libanesiske pund!

Og tro for all del ikke at ödelagte oliventrär lar seg erstatte på kort sikt. Det vil gå mange år fra et tre blir pantet til at det gir avling. Når et olivetre plantes er det på tykkelsen av en blyant. Senere må det podes og deretter er det bare å ta årene til hjelp. I mellomtiden eller ventetiden må jorden rundt plöyes, vannes og gjödsles for å få treet eller trärne til å vokse så hurtig som mulig. Först etter 15 års stell vil treet gi sine förste frukter, men enda vil det gå noen år för treet virkelig begynner å gi stor avkasting. Skal en regne produksjonstapet i de 15 årene det tar å få frem alle de trärne som er blitt ödelagt bare i Saqi-området, kommer en opp i svimlende belöp.

Området rundt Ebel es Saqi er berömt for sine gamle oliventrär. Eksperter som har besökt byen og undersökt forholdene sier at i sörenden av byen — ikke langt fra 4-1 B — er det et tre som er flere tusen år gammelt. I en olivenlund like nedenfor den nye kirkegården — öst for den övre kirken og ned mot Hasbanidalen — finnes trär som ble plantet i Romertiden — för Kristi födsel.

Blant de trärne som gikk tapt var det både yngre og eldre. Ekspertene anslår alderen ved å måle omfanget. Et alminnelig bra tre gir en normalavling på omlag 20 kg.

Innbyggerne i Ebel es Saqi tenker fortsatt tilbake på de junidagene i 1979 da en masse verdifulle trär gikk tapt. I perioder sto det olivenlunder i flammer rundt hele byen. Öst for byen mistet eierne 50 trär etter en brann som skyldes at en snublebluss ble utlost. I sör var fosforgranater årsaken. I vest er en ikke helt sikker på brannårsakene, men skogbrannene i olivenlundene kom i bölger. Flere ganger regnet en brannen som slukket, men neste dag blusset det opp igjen. Dette fortsatte i flere dager og det var her de största skadene skjedde. NORBATT-soldater hjalp til under slokkingen og på det meste var det 50 soldater med tankvogn med i slokkingsarbeidene.

En middels stor familie trenger ikke så mange produktive oliventrär får å leve brukbart. Ofte kan 20-30 være nok. I flere familier har en den tradisjonen at hver gang et guttebarn blir födt planter bestefaren minst 20 oliventrär som gutten skal få. Når gutten er voksen og begynner å tenke på å stifte familie har han allerede takket være oliventrärne et godt startgrunnlag.

steder man dyrker oliven i Libanon

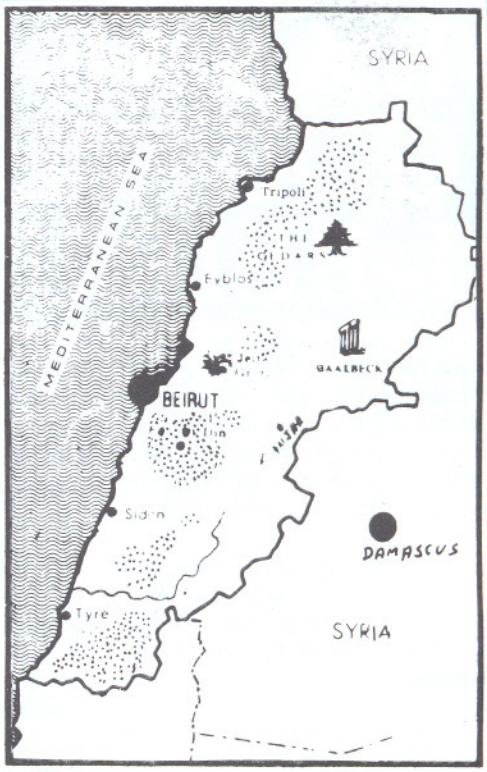

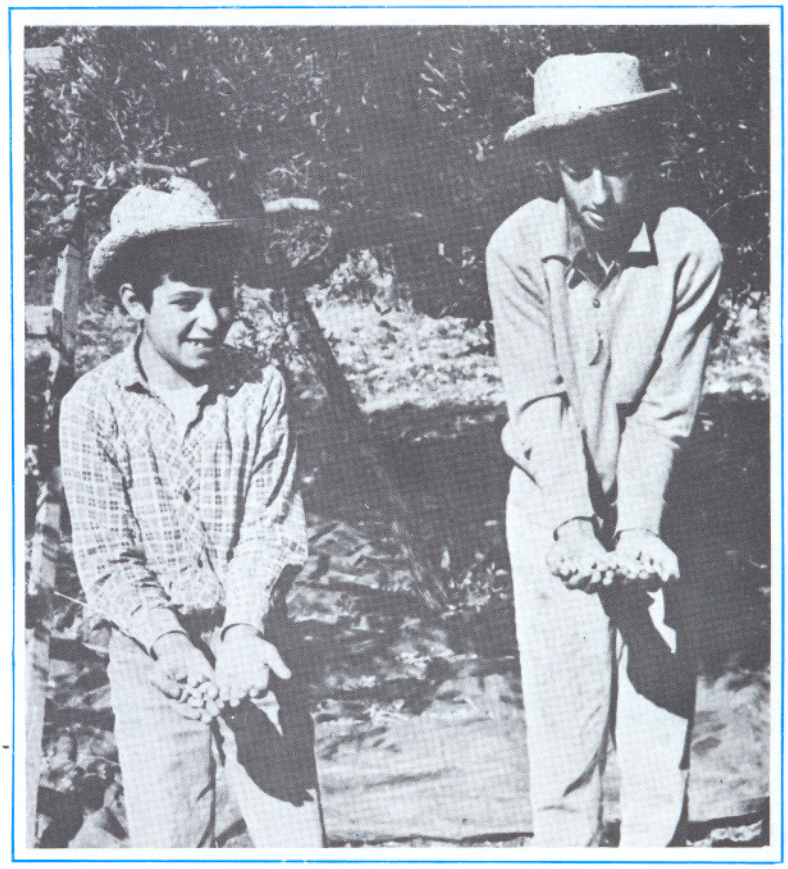

Det er lite oliven på trärne i år, fastslår disse to fra Rachaiya el Foukhar.

KAYAL-EN GOD VENN I BEIRUT

Kayal (i midten) med sin nevö (tv) og sin fetter, som hjelper ham med hans orientalske bazar.

– Jeg liker nordmenn – ikke bare fordi de er mine aller beste kunder. Det sier Mouhamad Kayal i Beirut, innehaver av Kayal Oriental Bazaar, en forretning mange norske FN-soldater har stiftet bekjennskap med.

Og at Kayal virkelig setter pris på nordmenn er det langt flere enn vi som kan bevitne. En har alltid den fölelsen at en er velkommen.

– Jeg har handlet med nordmenn lenge för UNIFIL kom til Libanon. Den tiden det virkelig var trafikk på havna i Beirut var det mange norske sjöfolk blant mine kunder. Etter krigen har trafikken på havna stilnet kraftig, men gjennom UNIFIL har jeg fortsatt god kontakt med nordmenn – en kontakt jeg og de andre her på butikken virkelig setter pris på.

I de förste kontingentene var det heller beskjedent med norske kunder hos Kayal, men etter hvert som navnet ble kjent har flere og flere og flere norske FN-soldater blitt oppmerksom på stedet. –

– Dette tar vi som et tegn på at vi har gitt våre norske venner god service opp gjennom årene. Särlig i det siste året har til-strömmingen av norske FN-soldater til min forretning värt stor. Stort sett hver eneste dag er det nordmenn her og de er alltid velkommen, sier Kayal.

Det er helst gull og sölvvarer FN-Ola kjöper i denne meget populäre Beirut-butikken, som også har et bra utvalg i fine orientalske souvernirs. Og handler du hos Kayal blir du i alle fall ikke lurt opp i stry. De varene Kayal förer er av god kvalitet og er du i tvil kan du ta for eksempel gull med deg hjem til Norge og få det undersökt för du betaler. Kayal gir videre kreditt til nordmenn og der får du videre vekslet penger til de kursene bankene opererer med.

Kayals forretning ligger i bydelen Ein Emraise – en av de bydelene som fikk hardest medfart under borgerkrigen og de senere urolighetene i Beirut. Like ved ligger forresten det tidligere luksushotellet Holiday Inn, som i likhet med de fleste andre husene i området ble helt rasert under krigen. Idag ligger det som engang var Beiruts fineste hotell der som et ubehodd spökeleshus.

– Men idag er denne bydelen en av de aller roligste-kanskje den aller roligste-i hele Beirut. Det henger sammen med at ingen av de organisasjonene som er innblandet i konflikten har kontorer i området.

– Har så Mouhamad Kayal noen tro på at den engang skal bli slutt på konflikten i Libanon og Beirut?

– Alt har sin ende – også denne konflikten selv om jeg gjerne innrömmer at det ofte ser håplöst ut. Jeg både håper og tror at vi skal få tilbake den tiden vi hadde för urolighetene bröt ut, men når vil jeg ikke spå noe om, avslutter mannen som etter hvert har skaffet seg mange norske venner på grunn av god service, ärlighet og ikke minst hjelpsomhet.

ADVARSEL FRA ORDOFF:

VIS OMTENKSOMHET I OMGANG MED SIVIL EIENDOM

– Vis omtenksomhet og forsiktighet i omgang med sivil eiendom i området. Det er ord-off, kaptein Odd Bratlie som kommer med denne advarende pekefingeren til oss alle. Ubetenksomhet kan lett komme til á före til erstatningskrav fra sivilbefolkningen mot de norske FN-styrkene.

– Flere sysler kanskje med tanker om á gjöre visse omdisponeringer og forberedelser i de sivile husene vi leier for á stá best mulig rustet til vinterkulda setter inn. Jeg vil anbefale alle om á klarere dette med huseierne för det settes igang. Selv om vi har eksempler på at vi i mange tilfeller faktisk har rustet opp husene, har det likevel kommet erstatningskrav. Derfor er det best á ha klarlagt alle forhold för det settes igang med litt större vinterforberedelser. Er det noen som er i tvil kan de ta kontakt med meg. Det er bedre á spörre for mye enn á bli plaget med ubehagelige erstatningskrav, fortsetter Bratlie.

Bratlie minner også om at den frukten som vokser i hagene rundt om i området ikke tilhörer oss. Nu er frukthösten stort sett over, men i Libanon er det alltid en eller annen frukt eller grönnsak som har sesong. Denne frukten tilhörer de sivile og dersom vi forsyner oss kan også dette medföre erstatningskrav og ubehageligheter. Det har det värt flere eksempler på opp gjennom den perioden vi har värt i området. Et annet forhold er at en kan gjöre avtaler direkte med huseierne om for eksempel druer og epler. For en relativt billig penge er det fullt mulig á fá plukke fritt fra trärne.

Men fra hygiene-hold advares det mot á spise frukt direkte fra trärne. Store deler av frukten er spröytet og kanskje også gjödslet og begge deler kan i de fleste tilfeller före til en kraftig jalla. Men dette kan unngás med et skikkelig klorbad.

FRA KONGENS BESÖK I NORBATT VIII

HISTORIEN OM FANEN

FN-beredskapsstyrken ble opprettet etter at den dansk-norske FN-bataljonen som i ca 10 år var stasjonert i Gaza-området ble opplöst Förste gang denne styrken ble innkatt til övelse var på Trandum i 1967, og foranledningen den gangen var den uklare situasjonen i forbindelse med seksdagerskrigen mellom Israel og Egypt – en krig som truet hele Midt-Osten.

Beredskapsstyrkenes förste sjef, davärende oberst Klein, fikk overrakt FN-fanen på en bataljonsoppstilling av tre barn fra Dal skole på Eidsvoll. De tre giverne var Karen, Johanne og Sven Mikkel Michelsen.

Siden har FN-fanen fulgt beredskapsstyrken på alle övelser og samlinger inntil den 30. april 1978 startet på sin sin förste utenlandsreise og ble brakt hit ned i Libanon. Og siden fanen har vaiet i vinden og blitt brukt ved alle större sermonier i forbindelse med NORBATT.

Siste gangen den var i bruk var da oberst Nermoen onsdag den 30. september overtok fanen på vegne av NORBATT VII

Maj. Olsen, S-3 i kontingent VII, har BN-staben klar til avlevering. Löytnant Olsen holder fanen.

Pressebesök i NORBATT VIII:

NRKs Karstein Tveit förstemann ut

Den förste pressemannen som gjestet NORBATT VIII var ikke uventet NRKs korrespondent i Beirut, Odd Karstein Tveit. Tirsdag 27. oktober var han på plass og foranledningen var selvfölgelig de urolighetene som oppsto et par dager forut. Odd Karstein Tveit er forövrig godt kjent i NORBATT AO. Han har i to år bestyrt NRKs Midt-Östen-kontor i Beirut og han har utallige NORBATT-besök bak seg og er godt orientert både når det gjelder gruppering og den normale situasjonen i NORBATT.

Med seg hadde Tveit kameramannen Souheil Rached og lydteknikeren Mohamad Auwad fra det libanesiske nyhetsbyráet VIS-NEWS. Presseteamet tok blant annet opp film fra 4-6 F og fra de forhandlingene NORBATT-ledelsen hadde med PLO etter urolighetene. Det ble laget program både for radio og TV (Dagsrevyen) og innslaget ble også tilbudt alle europeiske fjernsynsselskaper.

NRKs Odd Karsten Tveit med sitt libanesiske filmteam.

20 SKARPE SKUDD I POSTEN

20 skarpe skudd sendt i posten hjem til Norge fra norsk FN-soldat i Sör-Libanon. Det hele höres temmelig utrolig ut, men forholdet ble oppdaget av tollvesenet i Drammen tidligere i år. Magasinet med de 20 skuddene passer ikke til noe norsk vapen og tilhörer etter alt á dömme et russisk maskingevär.

Tollvesenet i Drammen regner med at den norske FN-soldaten ville beholde magasinet med de 20 skuddene som et minne, men det betyr overhodet ikke at handligen kan forsvares. Derfor ble saken anmeldt og avsenderen kan regne med etterspill.

Ved gjentatte anledninger har ledelsen ved de norske FN-avdelingene i Sör-Libanon innskjerpet bestemmelsene for forsendelse av postpakker, men likevel ser det ut til at enkelte faller for fristelsen og tar sjanser. Blant annet er der funnet flere forsendelser fra Sör-Libanon med 10-12 flasker brennevin. Disse tilfellene er ogsá anmeldt og dermed tyder alt á at det tilslutt ble svärt dyre brennvinsflasker for avsenderne.

Vi vil minne alle i FNs tjeneste i Libanon om at det norske tollvesenet er spesielt oppmerksom á pakkene fra oss her nede og sjansen for á bli tatt er meget stor. Det har en rekke personer smertelig oppdaget. Hold deg derfor til bestemmelsene og er du i tvil er det bare á ta en tur innom postkontoret i Saqi. Der fár du svar á alle slike spörsmál.

★

NORDMENN I TIBNINE PÅ 1100-TALLET?

Tbnineborgen stolte murer står fortsatt. Borgen ble bygget i år 1105 og etter all sannsynlighet har våre forfedre vært innom festningen på denne tiden.

Etter all sannsynlighet har det vært nordmenn i Tibnine flere hundre år för det norske verkstedkompaniet etablerte seg der for vel 3 år siden. Tibnineborgen lange historie tyder nemlig på dette. Festningen i Tibnine ble gjort ferdig så tidlig som i år 1105 av kong Baldwin I, som da var konge i Jerusalem. Hensikten med byggingen var à sikre veien for de mange korsfarerne fra Jerusalem til kyststrekningene i nord.

Historien forteller vidre at i år 1107 gjestet den norske kongen Sigurd Jorsalfar kong Baldwin I. Sigurd hjalp blant annet Jerusalem-kongen i kampen om Sidon (Saida), som falt senere samme året.

Ingen av våre historiske kilder kan bekrefte om Sigurd Jorsalfar har vært i korstogene og da en av rutene gikk via Tibnine, er det meget sannsynlig at våre forfedre har vært innom denne stolte borgen.

Tibnine, ná ogsá pá 92,5 MHZ.

I midten av oktober kunne Camp scorpio, det norske verkstedkompaniet i Tibnine, glede seg over at deres 53 meter höye radiomast sto ferdig og klar til bruk. De hyppigste brukerene av denne má vel kunne sies á väre radio Scorpion, som ná sender musikk og programmer 24 timer i dögnet til glede bäde for dem selv og avdelingene som ligger rundt. Radioen blir drevet av mannskapene selv, og en av drivkreftene, Arve Sundsdal, har BB hatt en prat med og fatt hore litt om fortid, og fremtidige planer. Sundsdal deltok i radioens opprettelse i sjette kontingent,

– Til á begynne med var ikke radioen stort a skryte av kan han fortelle.

– Vi holdt til i et gammelt kjellerlokale hvor vi förte en heller kummerlig tilvärelse. Men i midten av syvern flyttet vi inn i våre nåvärende lokaler, en kondemnert Mercedes-ambulanse som vi har bygget om og innrettet til radiostasjon. Og ná i attern begynner det virkelig a komme fart i sakene. Vi har nedsatt en redaksjon pá ca. 10 mann og denne har lagt en rekke planer for driften fremover, endel har vi allerede satt i gang med. Vi sender ná helè dögnet, Frä 19.00 til 23.00 betjenes radioen av to mann, resten av tiden blir det spilt kassetter med alle typer musikk. Dette blir gjort fra sambands-bunkeren, hvor det alltid sitter folk pá vakt.

Nár det gjelder de fire timene sendetid vi kjörer hver dag har vi mange planer og ideer. Utover Utover kommer vi til á pröve á kjöre endel faste programmer sásom konkurranser, OPS-nytt og nyheter. Vi vil pröve á fá til infotimer med alle som mener de har noe á si foruten melodikryss, 15 + 1 i skuddet (hitmelodier) og utveksling. En gang i uken kommer vi til a ha en mann fra IRISHBATT med pá sendingene, báde irenene og nederlenderne hörer ofte pá oss og derfor vil vi pröve á fa et engelsk innslag innimellom.

Og vi háper pá at det kan la seg gjöre á fá til en utveksling mellom oss og NORBATT, tenker da särlig pa weekendene. Dette er det egentlig velferden som star bak, men gár det i orden vil vi invitere de som mátte komme til á delta i våre programmer.

Noe vi er meget spente pá er en kassett vi har laget med utdrag fra ukens programmer, for det meste informasjon om hva som skjedde denne uken, informasjon og noen intervjuer. Kassetten er oversendt NRK, og vil antageligvis bli sendt pá pröve i en distriktssending. Blir det god respons pá dette hjemme er det snakk om at vi kanskje kan fá en permanent ordning. Og blir det en realitet ville vi muligens kunne fá noe mer utstyr, det trenger vi sárt tilslutter Sundsdal av mens han med skepsis i blikket gjör camp Scorpios noe foreldete utstyr klar til kveldens sending.

Saqi-marsj som familietradisjon

Det er ikke i alle norske familier at Saqi-marsjen har tradisjon, men det er tilfellet i familien Ruset. I NORBATT VI var kaptein Kristian Ruset den förste til á tilfredsstile kravet til denne populäre medaljen og da broder og kaptein Svein kom ned i NORBATT VIII kunne selvfölgelig ikke han väre noe dárligere. I löpet av de de förste fem ukene har var i Sör-Libanon har han tilbakelagt Saqi-marsj-distansen hele 18 ganger. Det er en prestasjon det virkelig stár respekt av. Da dette ble skrevet hadde den spreke og sporty kapteinen tilbakelagt hele 270 km og kjenner vi han rett stopper han ikke med dette.

– Jeg matte selvfölgelig före familietradisjonene videre og kunne selvsagt ikke väre noe dárligere enn min bror, sier kaptein Svein Ruset spökefullt.

– Grunnen til at jeg startet opp med "Saqi-travingen" omtrent umiddelbart etter at jeg kom ned hit henger til en viss grad sammen med at jeg visste om denne populäre marsjen på forhánd. Hvor lenge jeg skal holde på har jeg ikke tenkt på ennu. Jeg gár fordi jeg har lyst og nár lysten forsvinner blir jeg neppe á se etter veiene, sier kaptein Ruset, som til daglig er vakthavende offiser OPS.

★ ★ ★

Kapt. Ruset förer familietradisjonen videre.

Vis forsiktighet under fotografering

Gá ikke for langt i iveren etter á skaffe deg fotominner fra tiden som FN-soldat i Midt-Östen. Det kan komme til á straffe seg. Det fikk fem NORBATT-soldater smertelig erfare da de under en velferds/handletur til Damascus fikk sine verdifulle kamera inndratt av syriske militäre. Grunnen til inndragingen var at syrerne hadde mistanke om at kameralinsene var rettet mot militäre bygninger i den syriske hovedstaden. Alle forklaringer var nyttelöse og nár dette skrives er de fem soldatene fortsatt uten kamera.

Men det er ikke bare i Damascus en skal vare forsiktig under fotografering. I den libanesiske hovedstaden Beirut kan det väre forbundet med livsfare á rette kameraet mot en av de mange CP-ene som finnes i byen. I tidligere kontingenter har det skjedd at det er blitt ápnet ild mot UNIFIL-personell som har forsökt seg pá fotografering. Under rotasjonen NORBATT I-NORBATT II ble det ápnet ild mot en norsk kolonne i Beirut og en soldat fikk et skudd i hodet, men berget heldigvis livet. Grunnen til skytingen var etter all sannsynlighet at en hadde mistanke om at det ble forsökt fotografert fra de norske kjöretöyene. Det samme kan utmerket godt skje nok engang. Det er bare en máte á gardere seg mot lignende forhold og det er á ikke fotografere. Dersom du ser forsök pá snikfotografering fra for eksempel lasteplan er det din plikt á snarest slá ned pá forholdet.

Ogsá i Enclaven og i Israel er det foto-restriksjoner. Vis derfor forsiktighet og gá ikke for langt. Spör og forviss deg om at det er tillatt á fotografere för du tar opp kameraet. Sá sent som i NORBATT VII ble norske soldater av Haddad anklaget for á drive med spion-fotografering av militäre stillinger. Anklagene ble undersökt og viste seg á väre ubegrunnet, men det skaffet bataljonen en masse arbeid og ubehageligheter.

Det er forstáelig at fotografering er populart blant FN-Ola, men bruk for all del hodet nár du skal plukke ut dine minner fra tiden under fremmed himmel i fredens tjeneste. Det finnes nok av gode motiver i den daglige tjenesten.

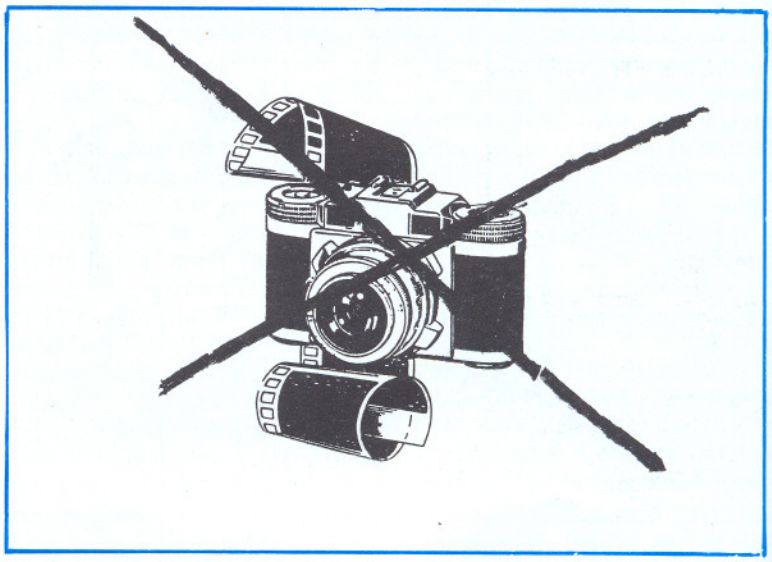

Velkommen, LEB-army

26 oktober kom den libanesiske här for förste gang inn i NORBATT AO. Siden det förste forsöket i 1978, da maj.Haddad satte seg helt imot a fá de libanesiske styrkene sá näre innpá seg, har deler av strykene som var ment plassert närmere den israelske grensen oppholdt seg i området til NEPBATT. Og ná er de altsá omsider kommet til oss. Den 30.november kom de siste inn i NORBATT, det var en mekanisert tropp bestáende av tre Saladin pansrete oppklaringsvogner. Disse vil sammen med en gevärtropp utgjöre den libanesiske styrken som skal befinne seg i vårt område.

Både norske og libanesiske soldater la stor interesse for dagen ved dette förste mötet. Kontakt ble umiddelbart opprettet.

Kapt. Gran (th) og lt. Hagen i samtale med ledene offiserer fra den libanesiske avdelingen som ná befinner seg i NORBATT AO.

De to troppene vil väre underlagt kp.A. Mek-troppen vil arbeide sammen med vár egen tilsvarende tropp pá patruljeoppdrag, og ellers vil de libanesiske soldatene väre med oss i den daglige tjeneste.

Sammen med lt. Hagen, troppssjef i NORBATTs mektropp, og kaptein Gran, NK kpB, var BB med da LEB-armys mekaniserte tropp ankom AO. Og det var pá alle máter et hyggelig möte. Offiserer og mannskaper tok godt imot oss, det virket som om de báde gledet seg til og var innstilt pá et godt samarbeide. Og det, understreker kaptein Gran, er det viktig at vi fár. Sá vi pá en effektiv máte kan löse de oppgaver som er oss pálagt.

✳

Övelse i NORBATT

Kontingenten er allerede i full gang med övelser, og gjör det meget bra etter hva kompetente personer sier. Disse billedglimtene er hentet fra to av de faste övelsene bataljonen kjörer; "Falkten" og "Truls"..

Övelse "Truls" og stillingsgang.

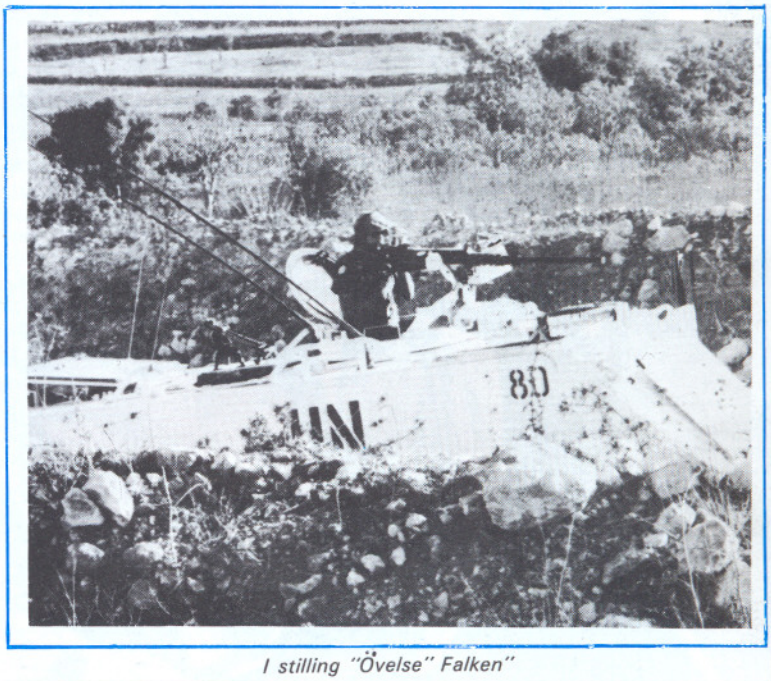

I stilling "Övelse" Falken"

THE
KING
AND I